Diumenge 6 (C) dePasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 14,23-29): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si algú m'estima guardarà les meves paraules, i el meu Pare l'estimarà, i vindrem a ell i farem estada en ell (...).

No es torbi el vostre cor ni s'acovardeixi. Heu sentit que us he dit: me'n vaig i vinc a vosaltres. Si m'estiméssiu us alegraríeu que vagi al Pare, perquè el Pare és major que jo. I ara us ho dic abans que succeeixi, perquè quan s'hagi esdevingut, cregueu».

Jesús és sempre present junt a nosaltres i per nosaltres

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, el Jesús que s'acomiada no va a cap part en astre llunyà. Ell entra en la comunió de vida i poder amb el Déu vivent, en la situació de superioritat de Déu sobre tot espai.

No s'ha marxat, sinó que, en virtut del mateix poder de Déu, ara és sempre present junt a nosaltres i per nosaltres. En els discursos d'acomiadament en l'Evangeli de Joan, Jesús diu precisament això als seus deixebles: "me'n vaig i vinc a vosaltres". Aquí està sintetitzada meravellosament la peculiaritat del "marxar-se" de Jesús, que és al mateix temps el seu "venir", i amb això queda explicat també el misteri sobre la creu, la resurrecció i l'ascensió. El seu anar-se és precisament un venir, un nou mode de proximitat, de presència permanent, que Joan posa també en relació amb l'alegria.

—Ja que Jesús està junt al Pare, no és lluny, sinó prop de nosaltres. Ell no està ara en un sol lloc, sinó que és present al costat de tots.